



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata**

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

**Arias Montano, Benito**

**Antverpiæ, 1589**

In tabulam Christi Bar-Aba posthabiti. Ode Dicolos Distrophos. LX.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-44973**

## 68 HUMANAE SALVTIS.

Vides vt alto perferat silentio  
 Quæ seuus addis verbera?  
 Atqui efficaci deprecatur is tuas  
 Measque pœnas vulnere.

## PACIS HUMANAE DISCIPLINA.

Vritur ardenti tortoris verbere Christus,  
 Quem magis .humani torret amor generis.

IGNOMINIAE PUBLICAE  
 SVSCEPTORI S.

In tabulam Christi Bar-Abâ posthabiti.

## Ode Dicolos Distrophos. LX.

QVæ pestilentis, heu, furoris pocula  
 Deprompta ab inferno lacu,  
 Malo remixta viperarum sanguine,  
 Spumaque tabida aspidis,  
 Incontinente fauce traxit inuidum  
 Vulgus ferente Belsebo?  
 Quid non furentis cæca turba consili  
 Admittit, atque criminum?  
 En cuius altæ summa laudis arbitri  
 Credatur vsque calculis?  
 Quisnam repente vos probata compulsi  
 Mutare testimonio?  
 Aut quæ nouandi spes amata commodi  
 Vestris inarsit mentibus?  
 Sic improbato regis almi numine  
 Optare turpe dedecus?  
 Optare culpam sanguinis, nec omine ex-  
 cepisse posteros graui?  
 Quem nuper amplis plausibus susceperat  
 Regem Deumque credidit:  
 Quem de paterna sede missum dixerat  
 Summæ salutis principem,  
 Experta magnis efficacem fructibus,  
 Verbisque veracem bonis;  
 Huic turba lymphis innatante cortice  
 Et vilis & leuis magis  
 Audet latronem prætulisse perfidum,  
 Agnumque postponit lupo.

Et non

MONUMENTA.

69

Et non profanæ plebis heu sententiam  
Mens docta cælitus oderit?

HUMANÆ MENTIS LEVITAS.

O mens læua hominum quæ pignora certa salutis  
Postponis damno dedecorique tuo.

HAEREDI AETerno A SERVIS  
EXPLOSO S.

In tabulam Christi producti.

Ode Dicolos Distrophos. L. XI.

QVem maria & venti metuunt, quem lucida cæli  
Agmina perpetuò venerantur,  
Quem vitæ pacisque almæ lucisque beatæ  
Pontificem fontemque perennem  
Credimus, & natura probat, responsaque prisca,  
Atque index certissimus vsus:  
Idem hominum scelere infami atque immanibus ausis  
Dum tenebræ vignère malignæ,  
Heu facinus, patria depulsus ab æde, profanis  
Obiectusque leonibus, ecce  
Funesto ligno grauis opprobriisque proteruæ  
Linguae, cuncta venena vomentis,  
Ducitur ingrato populo inuisusque, facerque,  
Infamis quoque fabula vulgo,  
Obscurisque genis colapho effusoque cruore, &  
Sumptis toto corpore plagis,  
Vultu habituque omni nimium mutatus ab illo,  
Certatim quem plausibus amplis  
Legitimè nuper Regem auctoremque salutis,  
Vrbs Solymùm venerata canebat.  
Nunc adeo veluti cunctis infensus, ab omni  
Læditur & perfert probra turba:  
Scilicet à cunctis caput hoc damnabile noxis  
Mundus, iam video, dabat omnis,  
Deuotam & vario multorum crimine cælum  
Hanc animam statuitque petitque.  
Ac purus natura Agnus delicta suorum  
Nunc subit, & lujuris acerbo  
Vulnere, personam tenet execrabilis hirci  
Damnatus quem deuouet orbis.

E 3

LXX